

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobkyně: **A.C.E. Media Ventures, Inc.**, se sídlem 3500 South DuPont Highway, Dover, Delaware, Spojené státy americké, zast. Mgr. Radkem Pokorným, advokátem se sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 A 59/2018 - 45,

### t a k t o :

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se odmítá**.
- II. Návrh na předběžné opatření **se zamítá**.
- III. Žalobkyni **se ukládá**, aby ve lhůtě **5 dnů** od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek podle zákona o soudních poplatcích za návrh na předběžné opatření, který činí podle položky č. 5 sazebníku soudních poplatků částku **1 000 Kč**.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta její žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu. V žalobě navrhovala, aby městský soud určil, že výzva žalovaného k odstranění reklamního zařízení ze dne 5. 1. 2018, č.j. 524/2017-120-SSU/6, byla nezákonným zásahem, a aby zakázal žalovanému zakrytí, odstranění a likvidaci reklamního zařízení umístěného na pozemku parc. č. 114/2, v k. ú. Drahelčice, obci Drahelčice, okrese Praha-západ.

[2] Společně s podáním kasační stížnosti stěžovatelka požádala, aby Nejvyšší správní soud přiznal její kasační stížnosti odkladný účinek a aby vydal předběžné opatření, kterým by žalovanému uložil (i.) odstranit zakrytí reklamního zařízení, (ii.) zdržet se zakrytí reklamního zařízení, (iii.) zdržet se odstranění reklamního zařízení a (iv.) zdržet se likvidace reklamního zařízení. Oba návrhy byly podloženy shodnými důvody – stěžovatelka se domnívá, že zakrytím a následným odstraněním a likvidací reklamního zařízení by došlo k nenapravitelnému zásahu do jejích práv.

**K výroku I:**

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Neposuzoval jej však po věcné stránce, neboť dospěl k závěru, že je nepřipustný.

[4] Podle § 107 odst. 1 soudního řádu správního, ve znění v době rozhodné (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se zde užije přiměřeně.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí (§ 73 odst. 3 s. ř. s.).

[6] Z citovaného § 73 s. ř. s. gramatickým výkladem vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku soudem je vázána výlučně na žaloby proti rozhodnutím správních orgánů, tj. na žaloby, o nichž se vede řízení v režimu § 65 a násl. s. ř. s. (část třetí, hlava druhá – *zvláštní ustanovení o řízení*, díl první s. ř. s.).

[7] Tomuto gramatickému výkladu plně koresponduje i výklad systematický, neboť institut odkladného účinku není (oproti institutu předběžného opatření) upraven v obecných ustanoveních s. ř. s. o řízení ve správním soudnictví (část třetí, hlava první – *obecná ustanovení o řízení*), nýbrž výlučně ve zvláštních ustanoveních pro řízení o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů. Platí tedy, že zatímco institut předběžného opatření je principiálně využitelný pro všechny typy žalob a návrhů ve správním soudnictví, které jsou předvídaný v § 4 s. ř. s., institut odkladného účinku nalézá zásadně uplatnění jen v rámci řízení o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů, potažmo v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutím soudů o těchto žalobách za použití § 107 odst. 1 s. ř. s.

[8] Uvedený závěr podporuje také skutečnost, že v právní úpravě § 82 a následujících s. ř. s., upravující řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu (část třetí, hlava druhá – *zvláštní ustanovení o řízení*, díl třetí s. ř. s.), není zmíněna možnost aplikace § 73 s. ř. s., a to ani přiměřeně.

[9] Vzhledem k tomu, že návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je nepřipustný, Nejvyšší správní soud jej podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

**K výroku II:**

[10] Následně přistoupl k posouzení stěžovatelčina návrhu na vydání předběžného opatření. Dospěl k závěru, že není důvodný.

[11] Podle § 38 odst. 1, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu,

pokračování

může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet.

[12] V projednávané věci byly jednoznačně splněny podmínky spočívající v podání návrhu na zahájení řízení (kasační stížnosti) a v podání návrhu na předběžné opatření. Stěžejní tedy bylo posoudit, zda stěžovatelce skutečně hrozí natolik vážná újma, že odůvodňuje vydání navrhovaného předběžného opatření.

[13] Pojem „vážná újma“ je typickým neurčitým právním pojmem, jehož znaky se mění v závislosti na okolnostech konkrétního případu. Přesto se v judikatuře správních soudů objevují určitá obecná východiska, z nichž lze při posuzování, zda v daném případě vážná újma hrozí, vycházet. Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 - 37, publ. pod č. 910/2006 Sb. NSS, uvedl, že pod tímto pojmem je „*nutno rozumět zejména takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených.*“ Krajský soud v Ústí nad Labem v usnesení ze dne 28. 7. 2006, č. j. 59 Ca 87/2006 – 14, publ. pod č. 1291/2007 Sb. NSS, konstatoval, že vážnou újmu může být jen „*velmi vážný zásah do práv a povinností účastníka, jehož důsledky jsou pro něho natolik závažné a způsobilé trvale porušit jeho zájmy, že je v rozporu s právními normami či dobrými mravy, aby jej snášel.*“ Podle Ústavního soudu nastává potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků předběžným opatřením „*v těch případech, kde by nenařízením předběžného opatření vznikl prostor pro faktická jednání či právní úkony, jež by vytvořily nezvratný stav*“ (usnesení ze dne 23. 10. 2014, sp. zn. III. ÚS 2974/14).

[14] Stěžovatelka spatřuje hrozící újmu v zásahu do svého vlastnického práva, spočívajícím v zakrytí, odstranění a likvidaci reklamního zařízení. Z výše uvedeného nicméně vyplývá, že vydání předběžného opatření odůvodňuje pouze hrozba zásahu takové intenzity, že by nebylo možné po stěžovatelce spravedlivě požadovat, aby tento zásah snášela, a že by v důsledku takového zásahu mohlo dojít k nenávratným škodám. Byť zakrytí, odstranění a likvidace reklamního zařízení nepochybně představují negativní zásah do majetkové sféry stěžovatelky, v žádném případě nelze bez dalšího dospět k závěru, že se jedná o zásah natolik intenzivní.

[15] Stěžovatelka ve svém návrhu nijak konkrétně nespecifikovala škodu, která jí v důsledku uvedeného jednání hrozí, a nepopsala své majetkové poměry způsobem, který by soudu umožňoval posoudit závažnost dopadu předpokládaného jednání žalovaného do její sféry. Bez dalšího tedy nelze říci, že by byl hrozící zásah dostatečně intenzivní.

[16] Ohledně tvrzené nevratnosti zásahu lze se stěžovatelkou souhlasit pouze v tom směru, že zlikvidované zařízení pravděpodobně nebude možné navrátit do původního stavu. Nejedná se však o nezvratný stav, o kterém hovoří výše citovaná judikatura; stěžovatelce totiž ve skutečnosti nehrozí nic jiného než finanční ztráta, kterou lze z povahy věci nahradit velmi snadno. Opačná situace by nastala např. u zásadního uměleckého díla, jehož hodnotu nelze redukovat na peníze a jehož poškození či zničení by vedlo k takové

újmě, že by ji nebylo možné finanční náhradou napravit. Je zjevné, že tak tomu v projednávané věci není.

[17] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatelka ve svém návrhu neprezentovala skutečnosti svědčící o hrozbě natolik intenzivní, aby odůvodňovaly potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků a tedy i výjimečný postup v podobě vydání předběžného opatření. Její návrh na vydání předběžného opatření tedy zamítl.

### K výroku III:

[18] Podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká u návrhu na předběžné opatření poplatková povinnost uložením povinnosti zaplatit soudní poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření. Podle položky č. 5 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je návrh na předběžné opatření zpoplatněn částkou 1 000 Kč.

[19] Nejvyšší správní soud stěžovatelce ukládá povinnost uhradit soudní poplatek za návrh na předběžné opatření ve výši 1 000 Kč, k čemuž jí určuje lhůtu 5 dnů. Tuto lhůtu považuje za přiměřenou vzhledem k povaze úkonu – úhradě částky 1 000 Kč.

[20] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolku (kolků) na tomto tiskopisu, nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1090422818**.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

**K výroku III:** Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, **za koho se úhrada provádí**.

Máte-li za to, že jsou u Vás splněny podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, můžete ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 12. července 2018

JUDr. Radan Malík  
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 9 As 228/2018

podpis

.....

---

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓